

[Voigt.]

har jeg medbragt et eksemplar af de hollandske bestemmelser. Det er ganske vist ikke oversat, men det er lykkedes mig at fremskaffe det til trods for, at jeg ikke har ministerens forbindelser, og det skal jeg overrække til ministeren og så bede ham om at få det oversat, således at vi har det i retsudvalget til det først-kommende møde.

Må jeg sige til hr. Kaj Hansen og hr. Otto Mørch, at jeg kan naturligvis ikke i dette spørgsmål svare på min gruppes vegne, men i det øjeblik forslaget bliver bragt op igen, så vil jeg naturligvis forelægge det i gruppen, og jeg vil efter bedste evne og med de talegaver, jeg nu kan opvise på det tidspunkt, forsøge at overbevise min gruppe om, at det er det eneste rigtige, at de unge mennesker bliver bekendt med færdselsreglerne. Jeg lover, at jeg skal gøre, hvad jeg kan.

Hr. Otto Mørch var inde på rosen. Naturligvis takker jeg for den ros, jeg fik, men jeg vil sige til hr. Otto Mørch, at jeg sætter megen pris på hans færdselsmæssige indsig.

Hölge (FP):

Til hr. Otto Mørch vil jeg gerne lige sige, at det, at vi har særlig tillid til den enes kvalifikationer, behøver jo ikke at betyde, at vi har mistillid til en andens kvalifikationer. Men når hr. Gudme her på talerstolen siger meget fair, at der er sået tvivl i sindet hos nogle af hans partimedlemmer, og at man derfor nok kunne tænke sig, at dette parti vil dele sig på dette punkt, så kunne man måske nok blive lidt mistænksom, hvis der er andre partier, hvor der ikke er nogen tvivl, specielt når vi taler om partier af en størrelsesorden som f. eks. socialdemokratiet. Det ville være mærkeligt, hvis der i en så vigtig sag som denne kun skulle være sået tvivl i sindet hos nogle fra ét parti, mens der absolut ikke er sået tvivl i sindet hos nogen fra et andet parti.

Justitsministeren siger, at det, det drejer sig om, er definitionen på en knallert, den har man nu fået fastlagt, og det, jeg siger heroppe, mangler enhver form for logik. Dertil skal jeg kun sige, at det mangler ikke logik for mig. Når man står i en situation, hvor man sætter hastigheden op og vægtgrænsen ned og samtidig ændrer reglerne, således at knallerten fra at konkurrere med cyklister skal konkurrere med store lastbiler, så foreligger der en ny situation,

i hvert fald en ny sikkerhedsbaggrund. Det mangler ikke logik for mig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om realisering af overbeholdte faste ejendomme [af Tange m. fl.].

(Lovforslag nr. L 64. Fremsat 13/10 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Justitsministeren (Orla Møller):

Vi havde et forslag af samme indhold til behandling den 19. maj i år, og jeg kan helt og fuldt henholde mig til de noget afvisende bemærkninger, jeg gjorde, da dette forslag var til behandling.

Der er ingen tvivl om, at forslaget peger på et problemkompleks, som er meget indviklet, og som derfor også fortjener at få en virkelig indgående behandling. Dette er baggrunden for, at justitsministeriet har nedsat et arbejdsudvalg, og hr. Tanges forslag er taget med ind i vurderingen på dette område. Jeg afventer med stor tryghed, hvilket resultat arbejdsgruppen kommer til på mere principielle punkter og ved en meget bredere behandling af selve problemkomplekset end den, som forslaget her er udtryk for. Jeg havde foretrukket, at folketingets retsudvalg havde haft redegørelsen fra arbejdsgruppen at forhandle på fremfor dette forslag alene.

Ejler Koch (S):

Ved behandlingen af det foregående forslag diskuterede man, hvorvidt der var tale om beskæftigelsesterapi. Her er der vist ingen, der kan være i tvivl om, at det er ren beskæftigelsesterapi: det er forhandlet i retsudvalget – tankerne er stort set afvist dér – og det er forhandlet én gang i salen i foråret, hvor tankerne